

ИЗДАЈЕ
ПОЛИТИЧКИ
ЗАБАВНИК

БРОЈ 529

Микијев ЗАБАВНИК

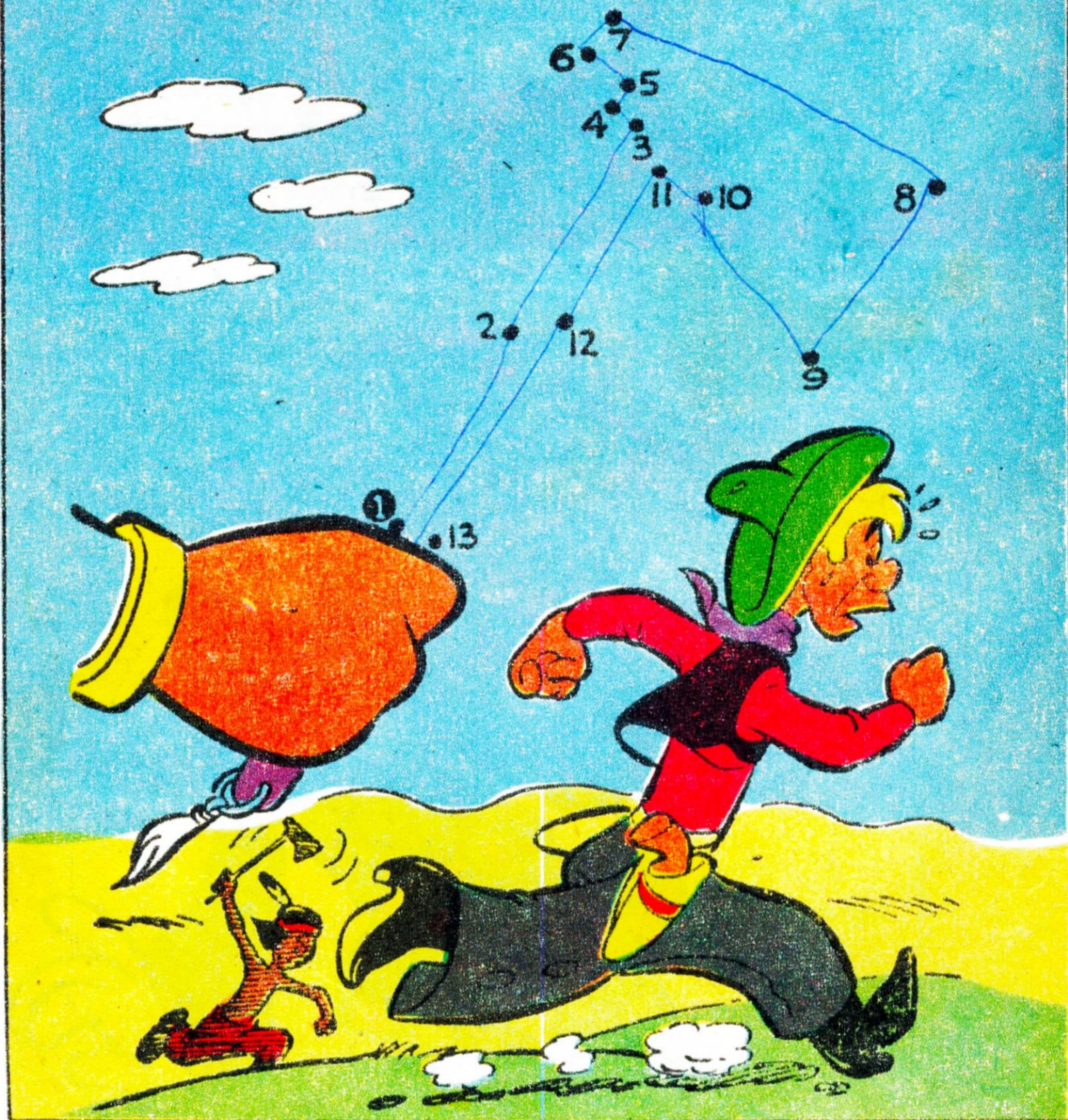
3. XII 1984. • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА XI • ЦЕНА 35. ДИН.

ОСВАНУО ДИВАН ДАН,
ДАНАС МИ ЈЕ РОЂЕНДАН!

ТАЧКА, ТАЧКА, ТАЧКИЦА...

КОГА СЕ УПЛАШИО КАУБОЈ ЏО?

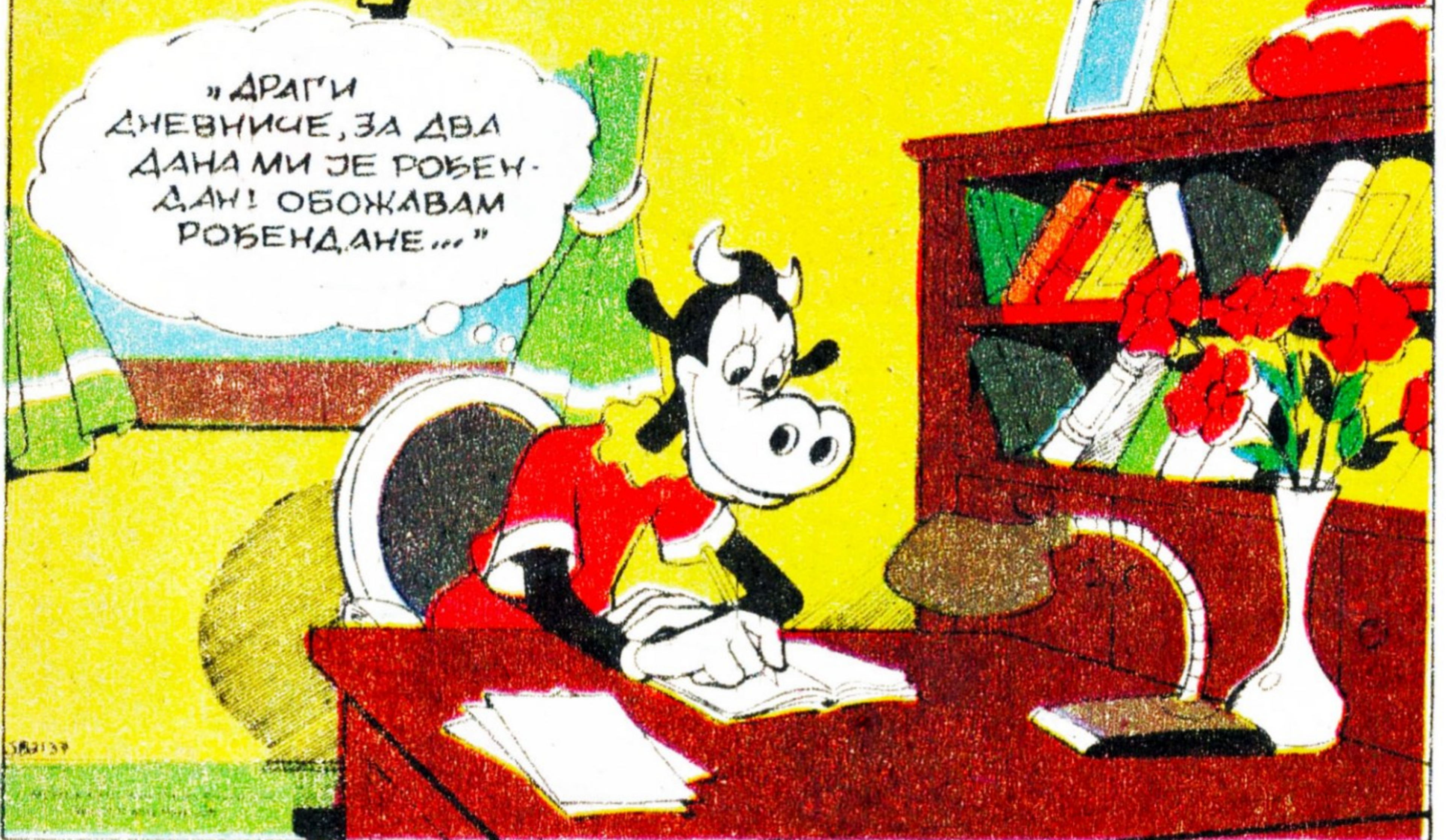
Издаје и штампа НО „ПОЛИТИКА“ — као посебно издање за младе „Политикин забавник“, Македонска 29, 11001 Београд. Директор НО „Политика“ Драган Марковић, руководилац ООУР Издања за младе Радомир Шошкић, (в. д.) главни и одговорни уредник Влада Булатовић Виб (в. д.) одговорни уредник Мирјана Маринковић, ликовно-графички уредник Војислав Стаменовић, технички уредник Горан Војиновић.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: 3 месеца 387,00 дин., 6 месеци 774,00 дин., 1 година 1548,00 дин. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО: 3 месеца 774,00 дин., 6 месеци 1.548,00 дин., 1 година 3.096,00 дин. Претплата се врши на жиро-рачун број 60801 601 29728 уз обавезну назнаку НО „ПОЛИТИКА“ ООУР „Продаја“ — претплата на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ — годишња САД \$ 18 —, СР Немачка ДМ 52 —, Шведска Шкр 147 —, Француска Ффр 159 —, Швајцарска Шфр 43 —. Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „ПОЛИТИКА“ код „Инвест банке“ — Београд на рачун број 60811 620 63 257300 00054 са обавезном знаком ПРЕТПЛАТА на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. Поштански фах 124. Телефони: централа 324-191 и 325-761, редакција 324-471. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција Македонска 35а, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413 524/74 02 од 15. 10. 1974. не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 35 динара (C) Walt Disney Production

БЕЛКА: РОБЕНДАН

„ДРАГИ ДНЕВНИЦЕ, ЗА ДВА ДАНА МИ ЈЕ РОБЕНДАН! ОБОЖАВАМ РОБЕНДАНЕ...“

МОЖДА ЋЕ МИ ЈЕДНОГ ДАНА НЕКО ПРИРЕДИТИ СЛАВЉЕ... САМО СЕ ПИТАМ КО?

НЕКО МОРА ТО ДА УРАДИ!

ПА БАР ЈА ИМАМ ДИВНЕ ПРИЈАТЕЉЕ!

САМО, СРАМОТА МЕ ЈЕ ДА НЕКОГ МОЛИМ ДА МИ ОРГАНИЗУЈЕ СЛАВЉЕ!

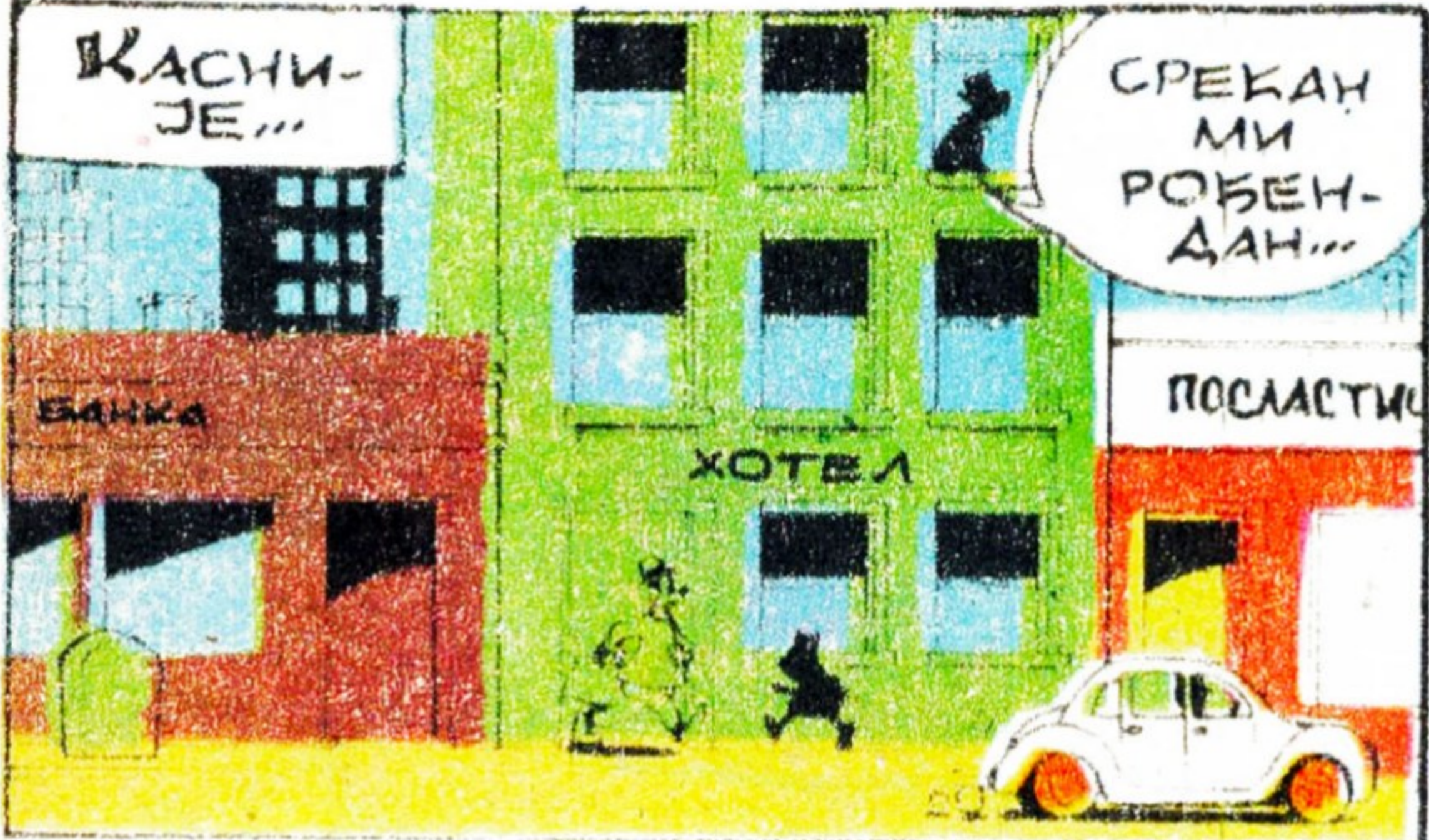

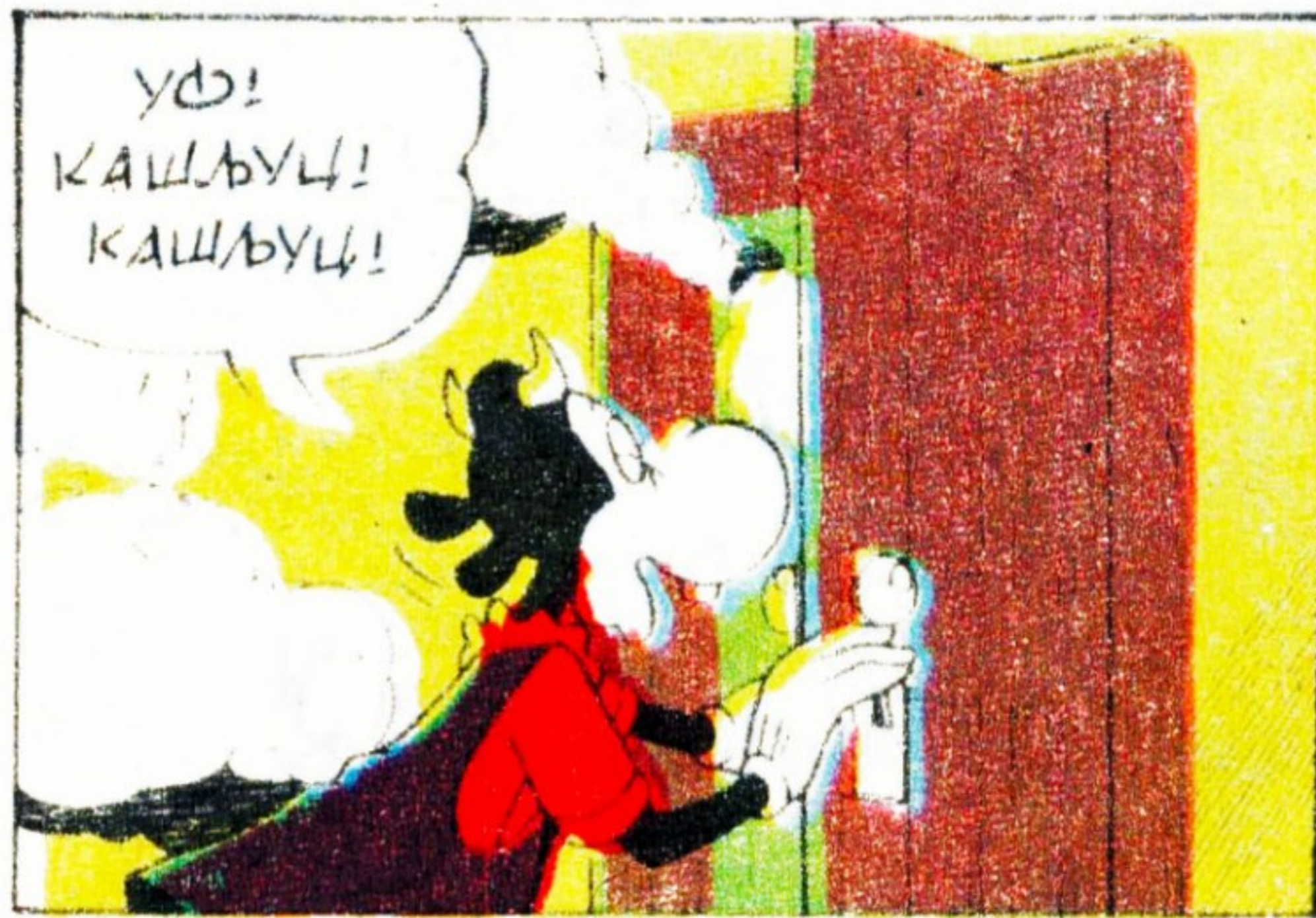

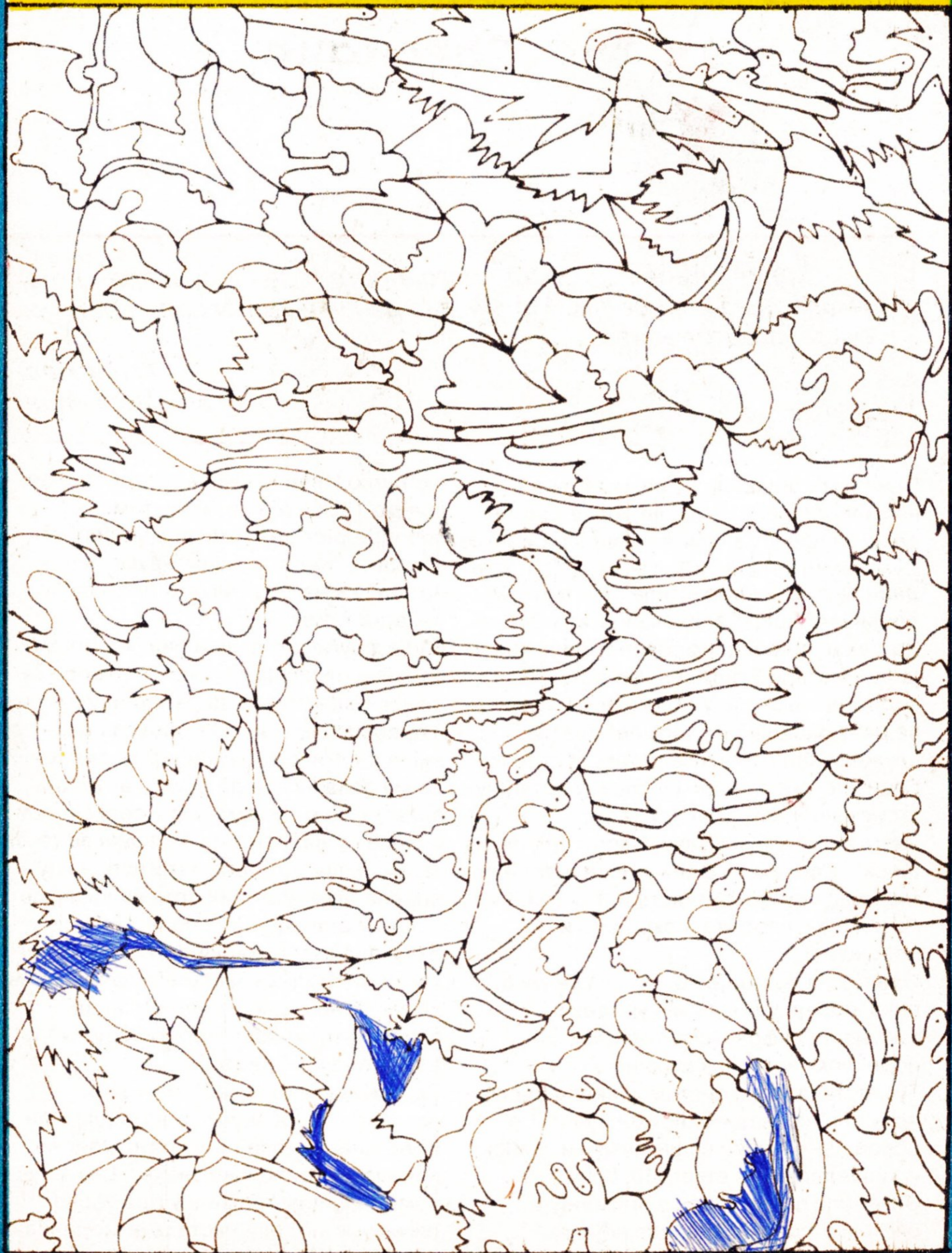

ОБОЈИТЕ

Сва поља обојена тачкама треба обојити дрвеним бојицама, да би се добила лепа слика.

Микијев ЗАБАВНИК

Својино Свезнање

Мене интересује откад постоје ноте и да ли су и прве ноте имале данашњи облик. Молим вас да ми у једном од наредних бројева одговорите.

**Тања Кос
Церкнице**

Прве ноте појавиле су се кад и прва писменост у свету; дакле, још у старом веку. За њих су знали Асирци, пре њих и Сумери, Египћани, Кинези, Индијци. У та давна времена користила се углавном словна нотација: асирска и египатска ни до данас није дешифрована. Занимљиво је да су стари Египћани као ноте користили и знаке у облику низа куглица на рачунаљци који су им вероватно служили као ознаке за ритам. И антички Грци употребљавали су словну нотацију: једну за вокалну и другу за инструменталну музику. Слова, делом из јонске а делом из феничанске азбуке, стављали су изнад текста и то у три положаја – наопако, искошено и положено.

Ова врста нотације користила се до 6. века када је у Византији уведена такозвана екфонетска нотација, пореклом, кажу чак из кинеског Туркестана. Овај систем знакова веома подсећа на акценте. Њиме су обележени и неки наши музички записи у Хиландару. Почетком 15. века у Византији почиње да се примењује систем од око 60 знакова који је

саставио Иван Кукузелъ а користио се све до 1821. године. Међутим, за непосредног претходника модерног нотног писма сматра се неумска нотација која се у Риму користила од почетка 7. века.

Као и други системи, и овај је прошао кроз неколико фаза развоја: најпре су неуме биле ознаке за релативну висину и правац кретања мелодије, а певачу су више служиле као подсетник, тек толико да му покажу где да спусти а где да подигне глас. Временом, у овај систем почеле су да се уносе и ознаке за темпо, затим знаци да треба затегнути жицу – црвене црте. Из ових црта на чијем се почетку стављало слово Ф, Ц а које је означавало тон, касније су се развили кључеви. Велике заслуге за формирање неумске нотације на четири жице припада музичком теоретичару из 11. века Гвиду д'Арецо.

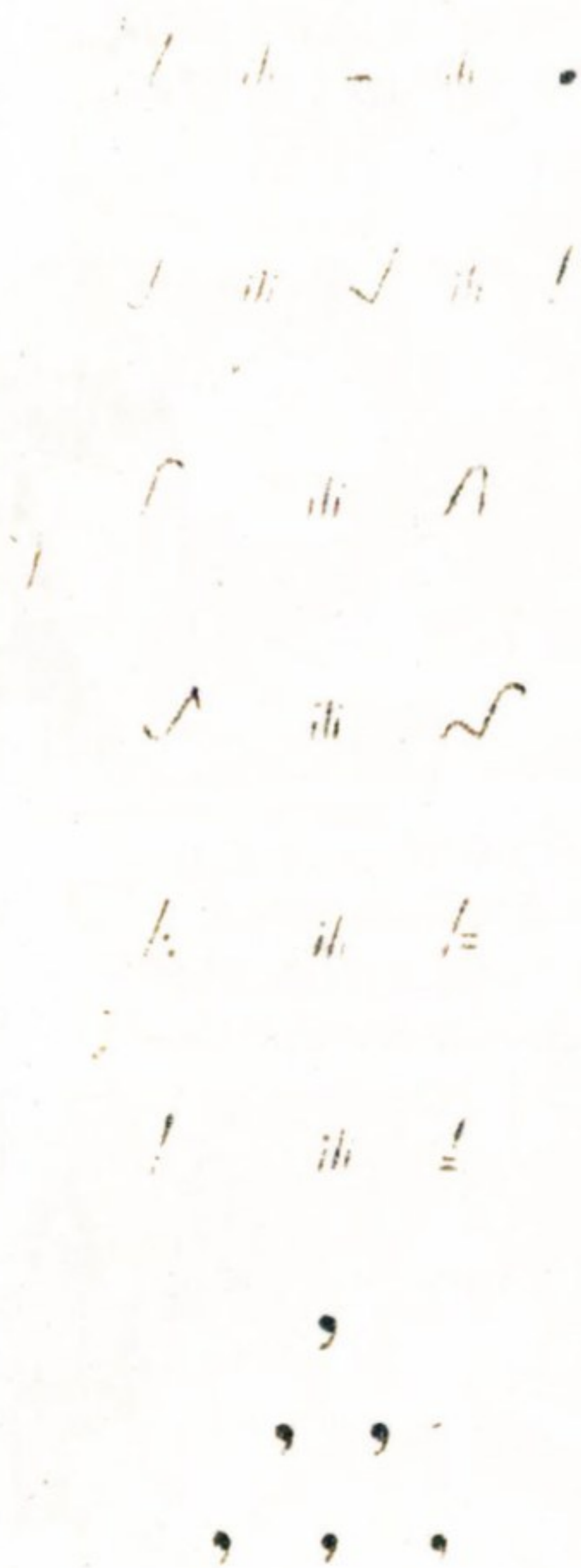
Са појавом вишегласја у музици показало се да неумска нотација није довољна: било је неопходно увести прецизније ритмичке знаке. Њиховом комбинацијом трајања у одређене ритмичке моделе настала је модална

ритмика која се користила до половине 13. века. Тада је Франко из Келна створио мензуралну нотацију помоћу које су се бележила нотна трајања и обе основне ритмичке групације. Почетком 17. века овај систем нотације се поједностављује а неуме, до тада четвртасте, постају обле. Осим тога додају му се и неки нови знаци, симболи, скраћенице и упутства: тиме се заправо завршио развој који је и довео до садашњег облика музичке нотације.

Нотни систем са облим знацима, нотним цртама и барјачићима који означавају дужину трајања ноте, писан на пет линија користи се у европској музици од 18. века, али се не сматра коначним.

а) Први нотни знаци који су се звали неуме

б) Временом, неуме су измениле облик и постале црни квадратићи, такозване коралне ноте

с) Савремена нотација

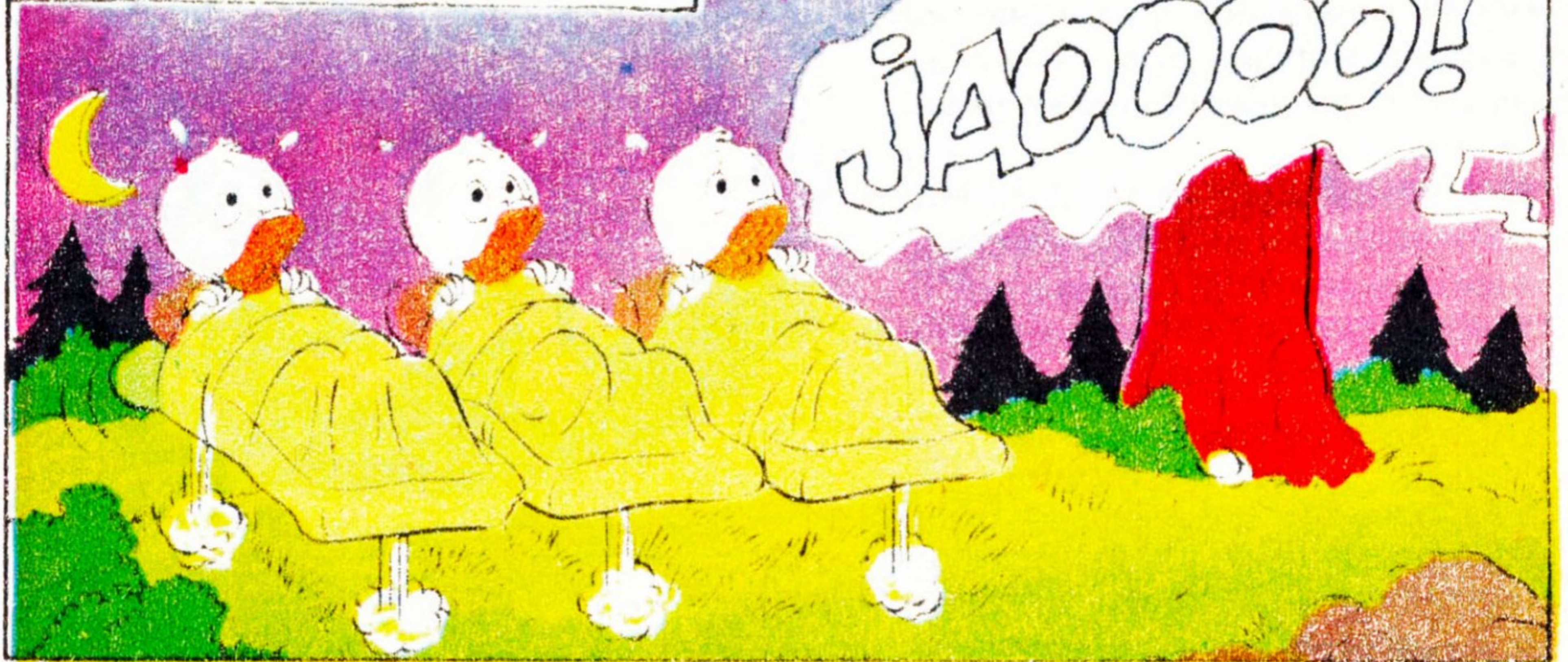

Walt Disney

МЛАДИ
ИЗВИЂАЧИ:

ОБУКА Плашка Плашковића

МЛАДЕ ИЗВИЂАЧЕ ЈЕ
ТЕШКО УПЛАШИТИ,
АЛИ ЈЕДНЕ НОЋИ...

ПОВЕШЉЕМО МИ ЊЕГА
НА ЈЕДНУ ДОБРУ ШЕТ-
ЊУ ПО ДИВЉИНИ!

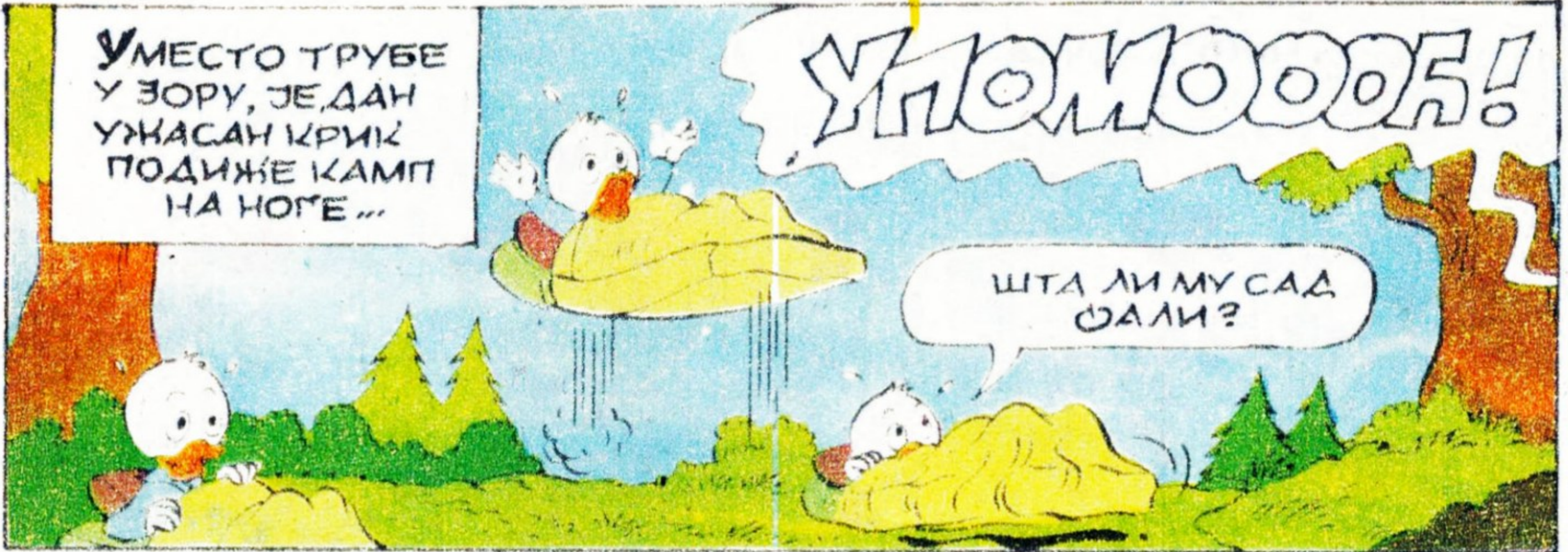
ГАРАНТУЈЕМО ДА ЋЕ ЗАВОЛЕТИ
ОВАЈ ИЗВИЉАУКИ ЖИВОТ!

А
САДА...

ЛАКУ
НОЋ!

УМЕСТО ТРУБЕ
У ЗОРУ, ЈЕ ДАН
УЖАСАН КРИК
ПОДИЖЕ КАМП
НА НОГЕ...

УПОМОООО!

ШТА ЛИ МУ САД
БАЛИ?

ЈАО, МАЈКО
МОЈА! НАПА-
ЛА ГА ЈЕ БУБА
МАРА!

ПОГЛЕДАЈ, ПЛА-
ШКО, БУБА МАРА
ЈЕ ПОТПУНО
БЕЗОПА-
СНА!

МА
НЕМОЈ!

СУТРА ДАН СУ ПОШЛИ
У ИСТРАЖИВАЊЕ ДИВ-
ЉИНЕ...

ХЕЈ, ДОБРА ВЕСТ!
ОН ЈЕ ПОНЕО
РАНАЦ!

ВЕКИНА
НОВАЈЛИЈА ТО
РАДИ!

ДОК СУ
СЕ
ПЕЊА-
ЛИ...

ПУФ-ПУФ!
ГДЕ ЈЕ МОЈ
ТАТА ДА МЕ
ПОНЕ-
СЕ?

ПРЕКИ-
НИ
ВЕК
ЈЕДНОМ!

БИЛО БИТИ МНОГО
ЛАКШЕ ДА НИСИ ПО-
НЕО СВЕ ТЕ ИГРА-
ЧКЕ!

ЈАО!

ХЕЈ! ШТА ЈЕ
САД?!

ТО ЈЕ САМО
БЕЗОПАСАН
ПУШТЕР!

ОТКУД
САМ
ЗНАО
?!

СВЕ ЛЕПО ПИШЕ У ПРИ-
РУЧНИКУ ЗА МЛАДЕ
ИЗВИЂАЧЕ
?

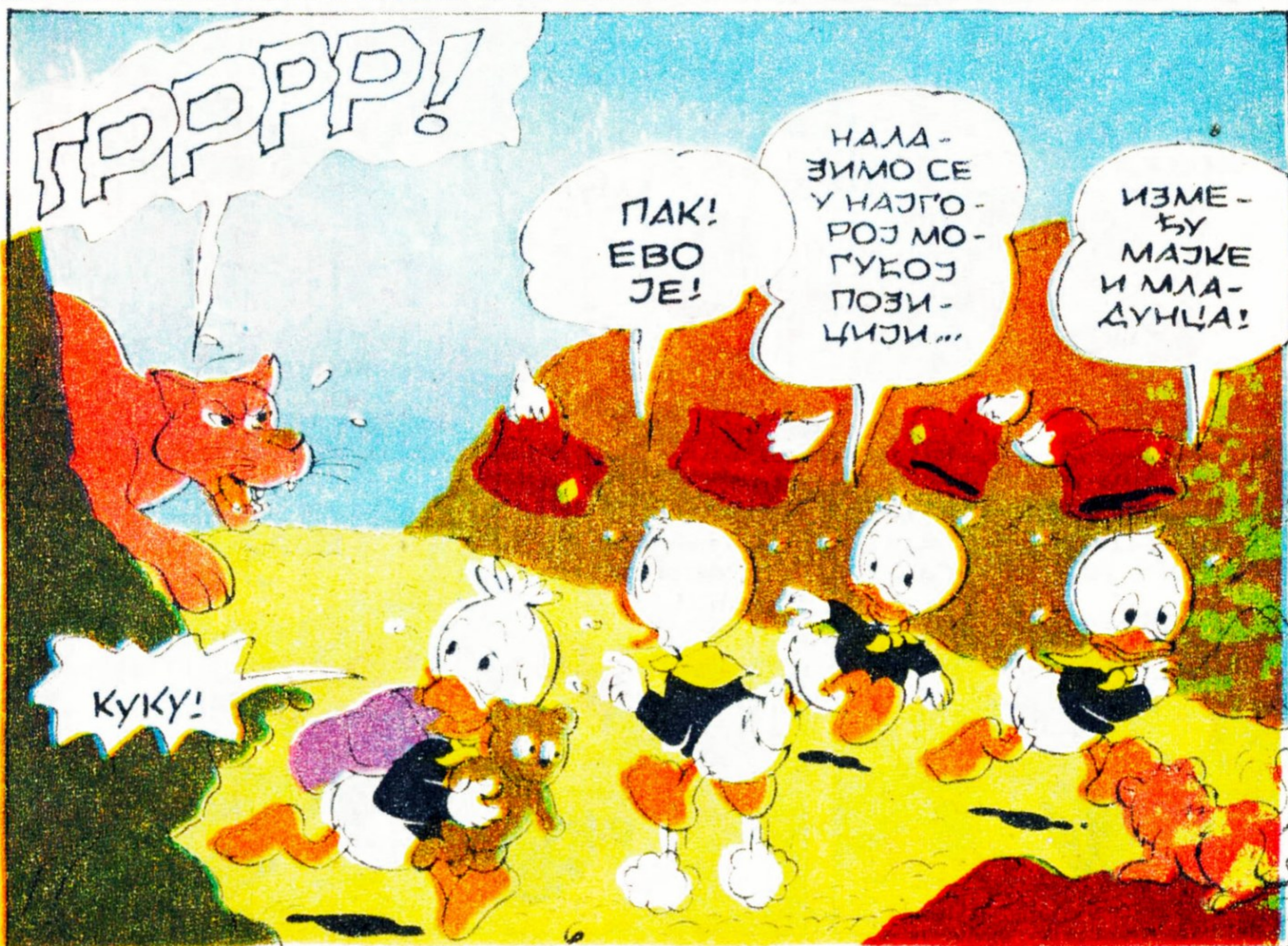

ОВАЈ... НИЈЕ БИМО
МЕСТА У РАМЦУ
И ЗА ЊЕ-
ГА!

НА-
РАВНО
ДА
НИЈЕ!

НАПРЕД! ВЕК СМО
БЛИЗУ ВРХА!

ОВДЕ НЕМА НИШТА
О ПЛАШЕЊУ КАГУА-
РА МЕДОМ
-ИГРАЧКОМ

ТО ЈЕ БИЛА
САМО ЛУДА
СРЕЋА!

МОЖДА...
КО ЗНА?

АЛИ ИМА КАКО ДА НАКЕ-
МО ПУТ ДО КУЋЕ... ПРО-
НАБИ ПОТОК И
СЛЕДИ ГА!

И ТАКО...

ЕНО ПАТКОВ-
ПРАДА

СВРАТИЋЕМО
У РАДЊУ ПРЕ
НЕГО СЕ
ВРАТИМО У
КАМП!

КАСНИЈЕ...

КАКО
ЈЕ ПРОШЛА
ОБУКА,
ПЛАШКО
?

ВР-
ЛО
ДО-
БРО
!

ВИДИМ ДА МОМЦИ НИСУ
МОГЛИ ДА ТЕ ОДВОЈЕ ОД
ТВОГ
МЕЦЕ!

ТАКО ЈЕ,
ИНСТРУК-
ТОРЕ...

А ДА БИСМО СЕ И МИ ОБЕЗБЕ-
ДИЛИ, КУПИЛИ СМО ПО ЈЕДНОГ
МЕЦУ!

КРАЈ

Платрише

Првих недељу дана Војислав се досађивао у кампу. Купао се, сунчао, гњурао – али за њега летовање није било пријатно.

– Ово грчко море није никакво – рекао је једног дана.

– Слано је као и наше – покушао сам да се нашалим.

– Кажи ми још да је и мокро – па да се насмејем – додао је.

– Шта ти се не допада?

– Прво, сланије је него наше. Надам се да си чуо да проценат соли може да буде већи или мањи. Затим, нигде се не осећа мирис боровине.

– То је тачно, али је камп изузетно леп.

– Па, шта?! Хоћеш ли да кажеш да је лепши од задарског „Борика“?

– Нећу.

– Наравно. А затим, сваког поподнева се дижу таласи, а они подигну песак и тај мутљак мени подиже притисак.

– То је нешто ново. Медицински феномен, тако рећи. Свежем десетогодишњаку замућено грчко море подиже притисак.

– Није смешно, већ је жалосно. И што је најгоре: нигде нема мојих вршњака. Грци немају дечака од десет година.

Дакле, проблем је био у томе. Уколико се не појави некакав дечак, летовање може да пропадне.

– А шта је са девојчицама? – упитао сам.

– Које су оне интересантне на мору? – Зачуђено ме је гледао Војислав.

– Па, верујем, дечацима.

– Дечацима?! Прави дечаки се интересују за нешто занимљивије, а не за девојчице које се пренемажу. Има важнијих ствари у животу. Јеси ли се ти интересовао за маму кад ти је било десет година?

– Нисам је познавао.

– Ето, видиш.

– Добро – рекао сам – могли бисмо нас двојица мало више да се дружимо.

– Знаш шта, као отац ниси лош друг када те човек узима у кашичици на сваких шест сати. А мени треба мој вршњак.

Разумео сам га и био је у праву.

Вршњак се појавио неочекивано и у право време. Звао се Кристопулос и био је две године старији од Војислава. Истину за вољу, Војислав га је третирао као своје годиште, јер је био једини дечак у кампу који није превалио петнаесту годину.

– Крле је супер дечко – рекао је Војислав задовољно.

– Који Крле?

– Касниш за догађајима. Кристопулос је дошао јутрос и његов шатор је недалеко од наше приколице.

– Значи, упознао си се са њим?

– Разуме се.

– Како сте се споразумевали?

– Види: ја не знам грчки, он не зна наш језик, али обојица смо у школи учили енглески по годину дана.

Могоао сам да замислим какав је то био енглески.

– Пошто је Кристопулос дугачко име – наставио је Војислав – зваћу га Крле. Ја знам двадесет, тридесет речи, толико зна и Крле на енглеском и нема проблема. Разумеш?

Већ при првом одласку на плажу био сам сведок необичне слике: Војислав и Крле су на перку играли „монопол“.

Када су добијали, говорили су на енглеском оних двадесет, тридесет речи, углавном двосложних. Када су губили, свако је говорио својим језиком и то једносложним речима. Остали део споразумевања обављао се – рукама.

Седећи близу њих, био сам у могућности да пратим даљи ток расправе.

Изгубивши партију Кристопулос је бесно изговорио:

– Нема везе, зато ја имам осам аутомобилчића!

Као да је то нешто – рекао је Војислав слажући „монопол“.

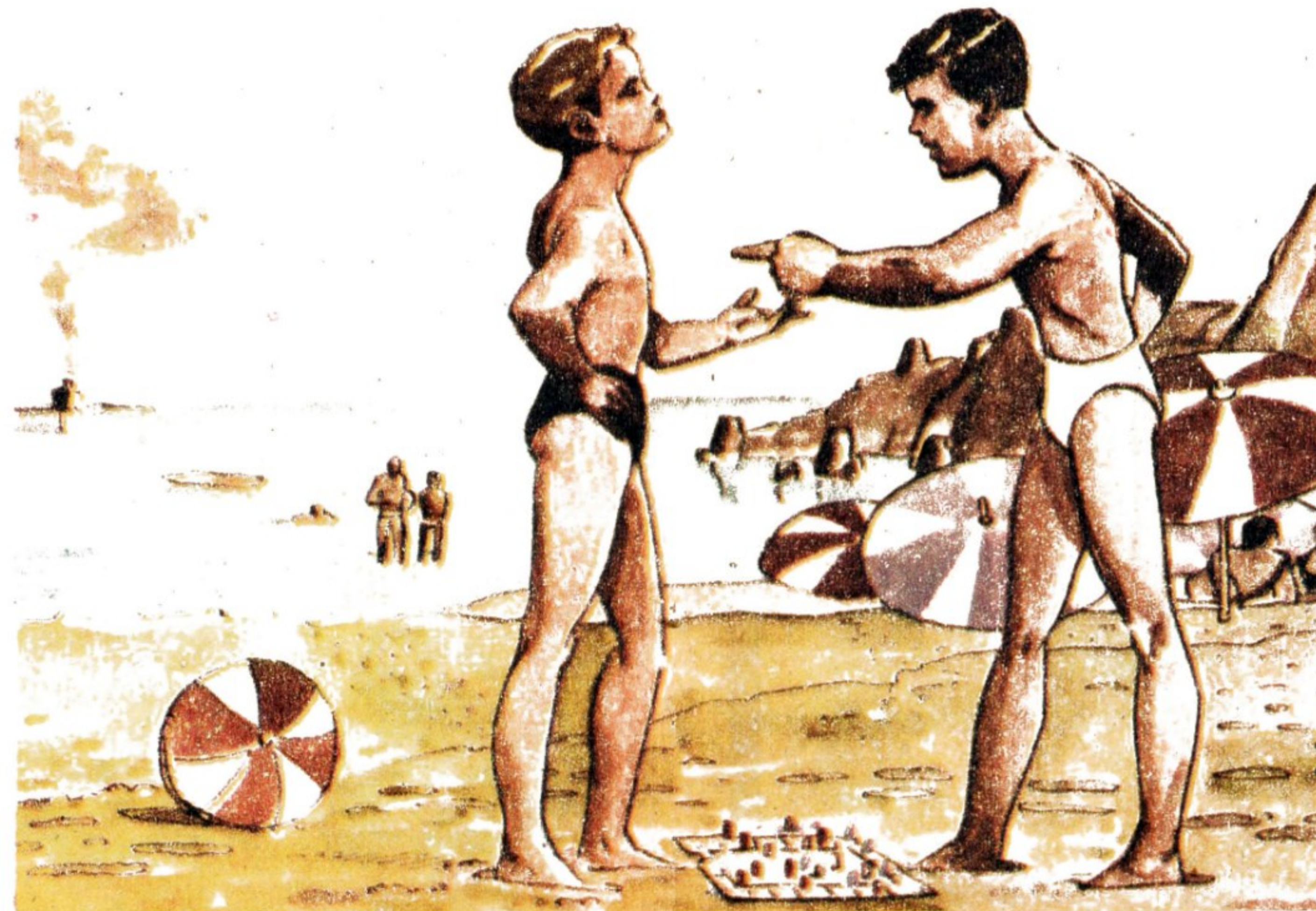
– Овде сам купио шест, а код куће имам, имам, не могу да се сетим колико аутомобилчића.

– Ми имамо најлепше море – поносно је добацио Крле, показавши према запенушаним валовима.

– Ма, какви! – Одлучно је одбио главом Војислав. – Пао би у несвест кад би само погледао Јадранско море.

– Да није случајно лепше?

– Лепше, наравно!

– Зашто си онда дошао овде да летујеш?
– А како бих могао да закључим које је лепше, да нисам дошао? Помислио сам како се Војислав спретно извукао, али и да ће се сигурно потући јер су стајали један наспрам другог као два петлића.

– Ја имам брата који је морнар! – изненада је рекао Крле мирно и сео на песак.

– Па шта! – узвикнуо је Војислав. – Јеси ли видео мог брата? Крле је потврдио главом.

– Знаш ли где је он служио војску? Не знаш! Био је у нарочитим јединицама. Нећу да ти кажем у којима је, јер је то војна тајна. Али, научио је карате, да се скија, да пуца из малог милиона пушака и пиштоља и митраљеца и топа и конопцем је прелазео преко реке!

Сумњам да је Крле било шта разумео од онога што му је Војислав набрајао, али сам такође сигуран да је помислио како његов другар има брата који је нека изузетно важна личност. Неочекивано је рекао:

– Имам друга који има сестру. Он је старији од ње једанаест минута.

Војислав се насмејао надмоћно.

– Мој друг Милан Рикаловић има две сестре. Верица је старија од њега пет, а Маја је млађа пет минута!

Морао сам и ја да се насмејем, јер је то била истина.

У том тренутку поред плаже је протутњао мотоцикл на коме су била тројица младића.

– Види – повикао је Крле. – Код нас се тројица возе на једном мотору!

– Сав сам се најежио – изговорио је Војислав с презрењем.

– Код нас тринаестог маја, када слави милиција, и по дванаест милиционера се вози на једном мотоциклу!

Мали Грк је запањено пиљио у Војислава. Видело се како тражи нешто велико чиме би запрепастио друга. Наједном, очи су му синиле.

– А тек да видиш колико нас стане у аутобус када се враћамо из школе, не би веровао. Стане цела школа!

Војислав је подигао „монопол“, што је требало да значи да креће у камп.

Крле, што не нађеш неки бољи пример. Када се ми враћамо из школе – рекао је – у аутобус стане и цела школа и још један.

Успео сам да га стигнем тек пред приколицом.

– Који ти је онај „још један“? – упитао сам га.

– Па возач аутобуса, разуме се – одговорио је. – Шта си ти мислио? Да ћу дозволити да ме пређе један Грк? Ма иди, не зна он још какви смо ми патриоти са Церака.

Патриоте

Првих недељу дана Војислав се досађивао у кампу. Купао се, сунчао, гњурало – али за њега летовање није било пријатно.

– Ово грчко море није никакво – рекао је једног дана.

– Слано је као и наше – покушао сам да се нашалим.

– Кажу ми још да је и мокро – па да се насмејем – додао је.

– Шта ти се не допада?

– Прво, сланије је него наше. Надам се да си чуо да проценат соли може да буде већи или мањи. Затим, нигде се не осећа мирис боровине.

– То је тачно, али је камп изузетно леп.

– Па, шта?! Хоћеш ли да кажеш да је лепши од задарског „Борика“?

– Нећу.

– Наравно. А затим, сваког поподнева се дижу таласи, а они подигну песак и тај мутљак мени подиже притисак.

– То је нешто ново. Медицински феномен, тако рећи. Свежем десетогодишњаку замућено грчко море подиже притисак.

– Није смешно, већ је жалосно. И што је најгоре: нигде нема мојих вршњака. Грци немају дечака од десет година.

Дакле, проблем је био у томе. Уколико се не појави некакав дечак, летовање може да пропадне.

– А шта је са девојчицама? – упитао сам.

– Које су оне интересантне на мору? – Зачуђено ме је гледао Војислав.

– Па, верујем, дечацима.

– Дечацима?! Прави дечаци се интересују за нешто занимљивије, а не за девојчице које се пренемажу. Има важнијих ствари у животу. Јеси ли се ти интересовао за маму кад ти је било десет година?

– Нисам је познавао.

– Ето, видиш.

– Добро – рекао сам – могли бисмо нас двојица мало више да се дружимо.

– Знаш шта, као отац ниси лош друг када те човек узима у кашичици на сваких шест сати. А мени треба мој вршњак.

Разумео сам га и био је у праву.

Вршњак се појавио неочекивано и у право време. Звао се Кристопулос и био је две године старији од Војислава. Истини за вољу, Војислав га је третирао као своје годиште, јер је био једини дечак у кампу који није превалио петнаесту годину.

– Крле је супер дечко – рекао је Војислав задовољно.

– Који Крле?

– Касниш за догађајима. Кристопулос је дошао јутрос и његов шатор је недалеко од наше приколице.

– Значи, упознао си се са њим?

– Разуме се.

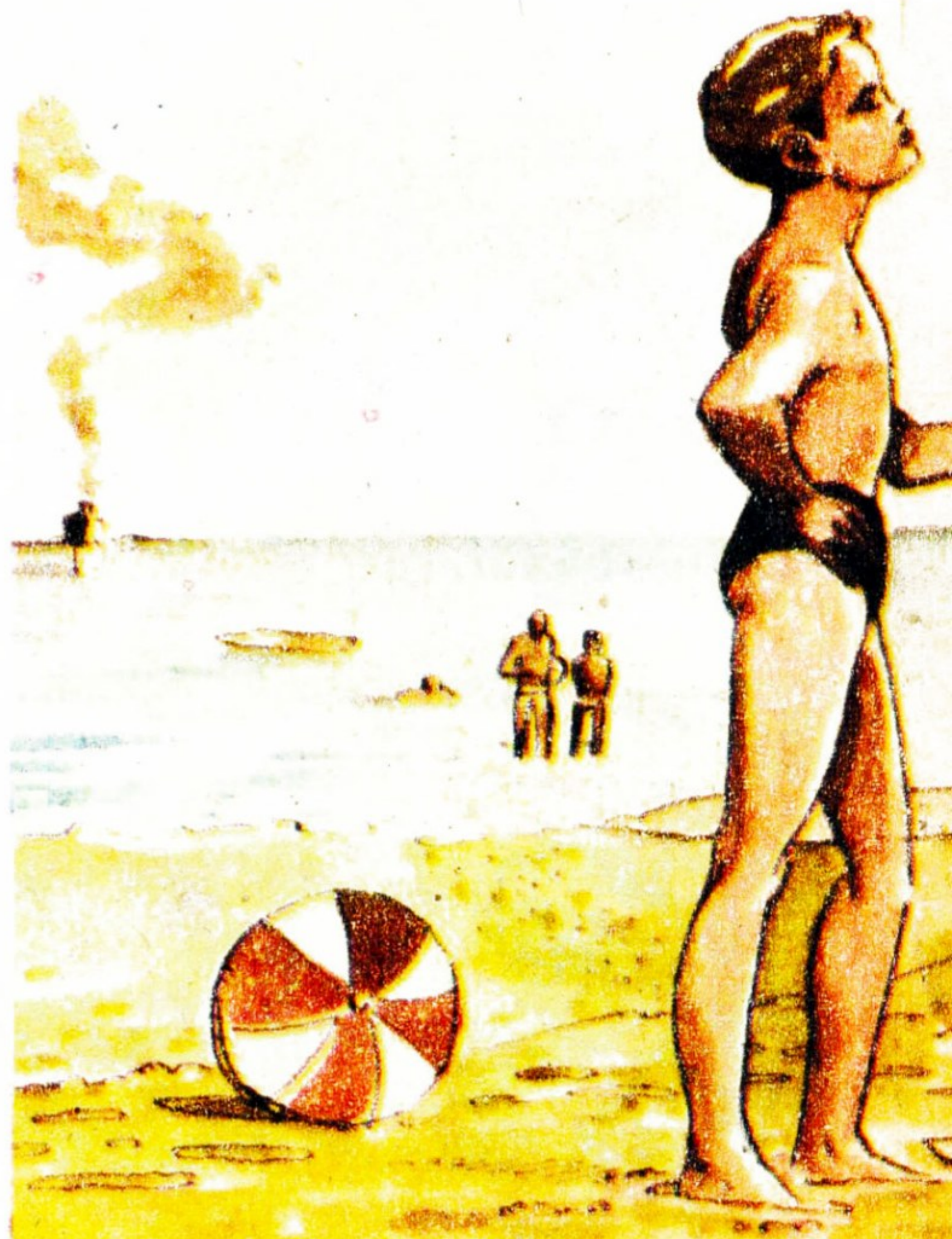
– Како сте се споразумевали?

– Види: ја не знам грчки, он не зна наш језик, али обојица смо у школи учили енглески по годину дана.

Могоао сам да замислим какав је то био енглески.

– Пошто је Кристопулос дугачко име – наставио је Војислав – зваћу га Крле. Ја знам двадесет, тридесет речи, толико зна и Крле на енглеском и нема проблема. Разумеш?

Већ при првом одласку на плажу био сам сведок необичне слике: Војислав и Крле су на перку играли „монопол“.

Када су добијали, говорили су на енглеском оних двадесет, тридесет речи, углавном двосложних. Када су губили, свако је говорио својим језиком и то једносложним речима. Остали део споразумевања обављао се – рукама.

Седећи близу њих био сам у могућности да пратим даљи ток расправе.

Изгубивши партију Кристопулос је бесно изговорио:

– Нема везе, зато ја имам осам аутомобилчића!

Као да је то нешто – рекао је Војислав слажући „монопол“.

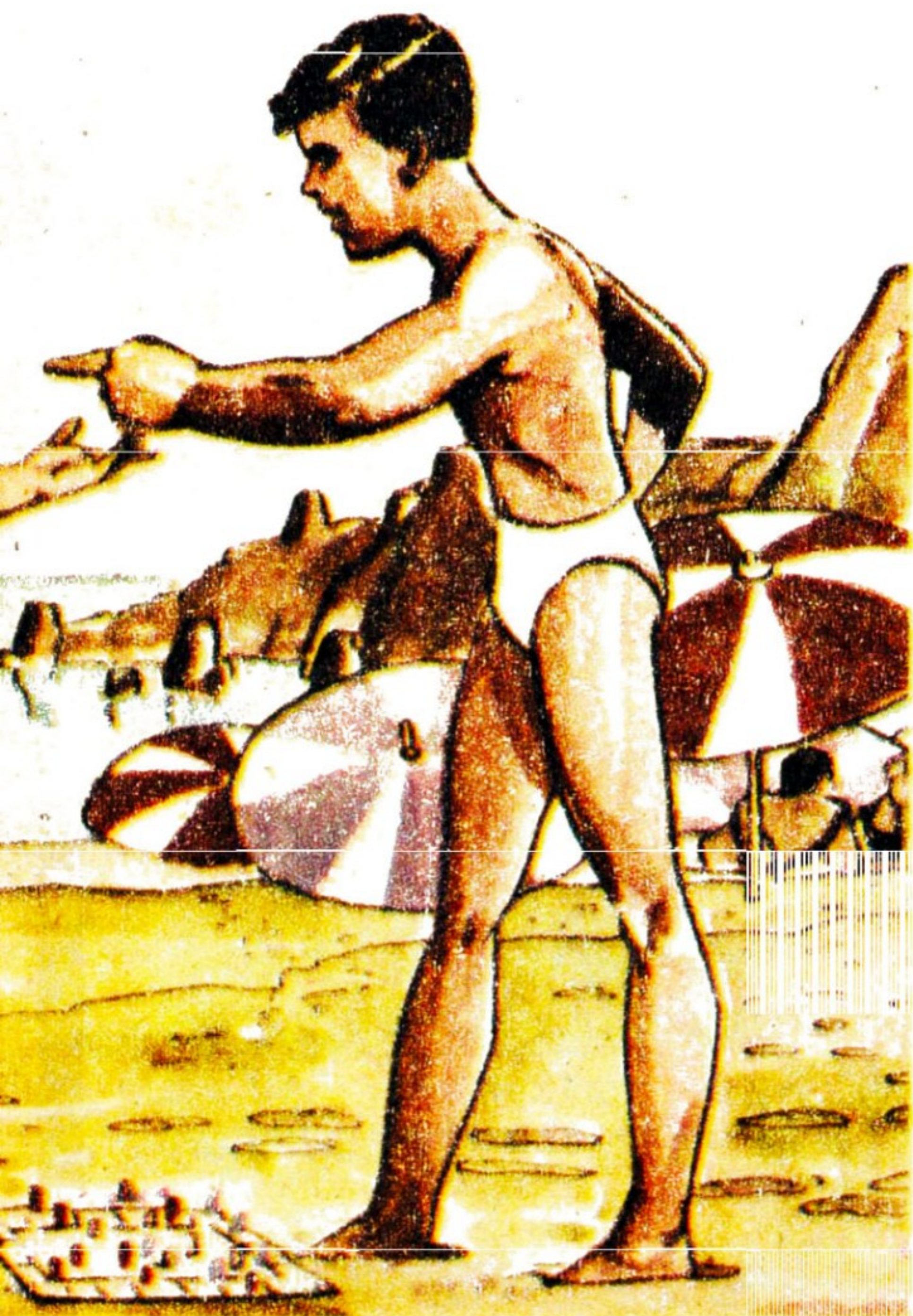
– Овде сам купио шест, а код куће имам, имам, не могу да се сетим колико аутомобилчића.

– Ми имамо најлепше море – поносно је добацио Крле, показавши према запенушаним валовима.

– Ма, какви! – Одлучно је одбио главом Војислав. – Пао би у несвест кад би само погледао Јадранско море.

– Да није случајно лепше?

– Лепше, наравно!

– Зашто си онда дошао овде да летујеш?

– А како бих могао да закључим које је лепше, да нисам дошао? Помислио сам како се Војислав спретно извукао, али и да ће се сигурно потући јер су стајали један наспрам другог као два петлића.

– Ја имам брата који је морнар! – изненада је рекао Крле мирно и сео на песак.

– Па шта! – узвикнуо је Војислав. – Јеси ли видео мог брата? Крле је потврдио главом.

– Знаш ли где је он служио војску? Не знаш! Био је у нарочитим јединицама. Нећу да ти кажем у којима је, јер је то војна тајна. Али, научио је карате, да се скија, да пуца из малог милиона пушака и пиштоља и митраљеза и топа и конопцем је прелазио преко реке!

Сумњам да је Крле било шта разумео од онога што му је Војислав набрајао, али сам такође сигуран да је помислио како његов другар има брата који је нека изузетно важна личност. Неочекивано је рекао:

– Имам друга који има сестру. Он је старији од ње једанаест минута.

Војислав се насмејао надмоћно.

– Мој друг Милан Рикаловић има две сестре. Верица је старија од њега пет, а Маја је млађа пет минута!

Морао сам и ја да се насмејем јер је то била истина.

У том тренутку поред плаже је протутњао мотоцикл на коме су била тројица младића.

– Види – повикао је Крле. – Код нас се тројица возе на једном мотору!

– Сав сам се најежио – изговорио је Војислав с презрењем.

– Код нас тринаестог маја, када слави милиција, и по дванаест милиционера се вози на једном мотоциклу!

Мали Грк је запањено пиљио у Војислава. Видело се како тражи нешто велико чиме би запрепастио друга. Наједном, очи су му синиле.

– А тек да видиш колико нас стане у аутобус када се враћамо из школе, не би веровао. Стане цела школа!

Војислав је подигао „монопол“, што је требало да значи да креће у камп.

Крле, што не нађеш неки бољи пример. Када се ми враћамо из школе – рекао је – у аутобус стане и цела школа и још један.

Уопште сам да га стигнем тек пред приколицом.

– Која ти је онај „још један“? – упитао сам га.

– Па возач аутобуса, разуме се – одговорио је. – Шта си ти мислио? Да да ме пређе један Грк? Ма иди, не зна он још какви смо ми патриоти са Церака.

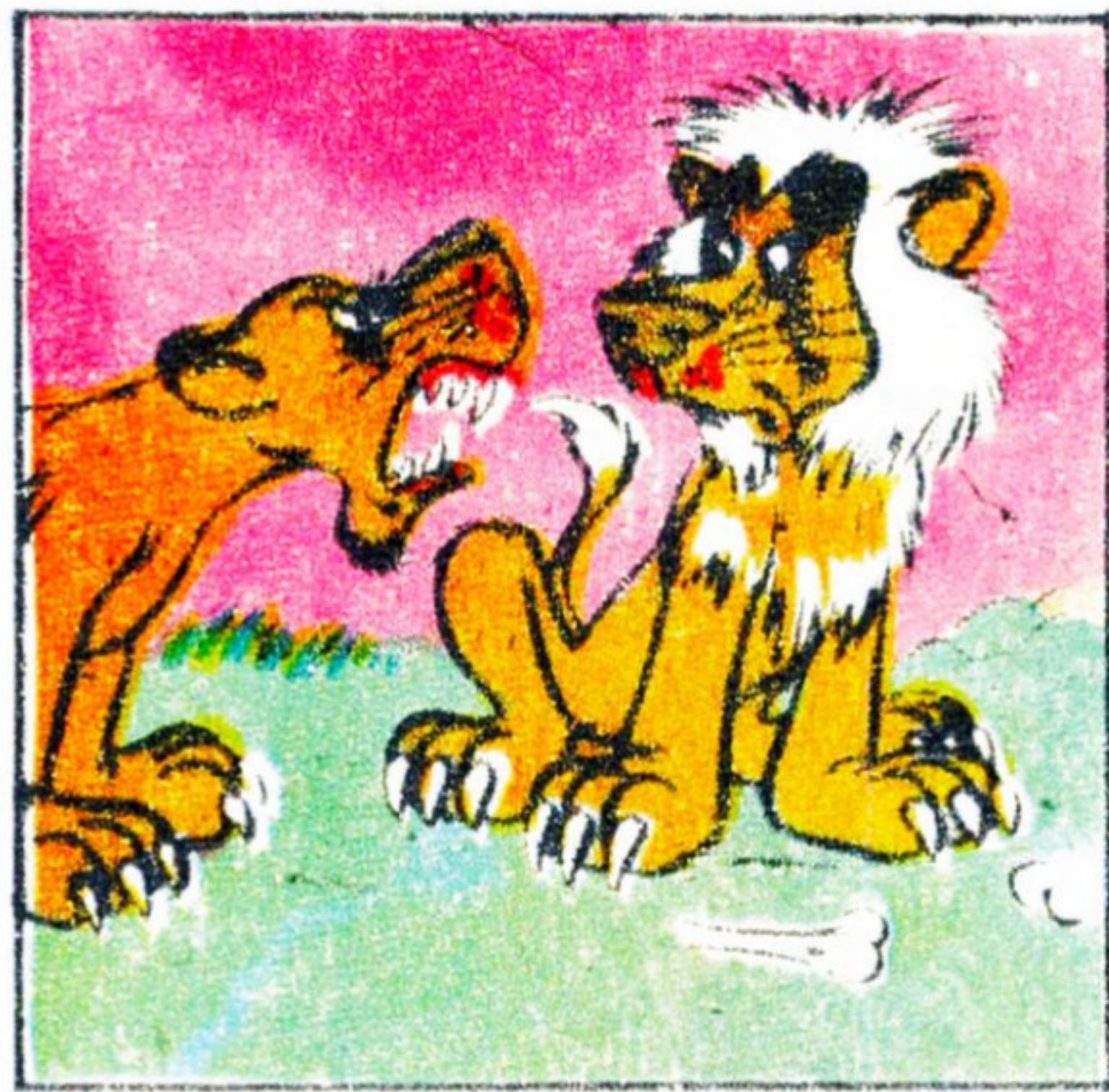
Верослав Ранчић

Микијев ЗАБАВНИК 25

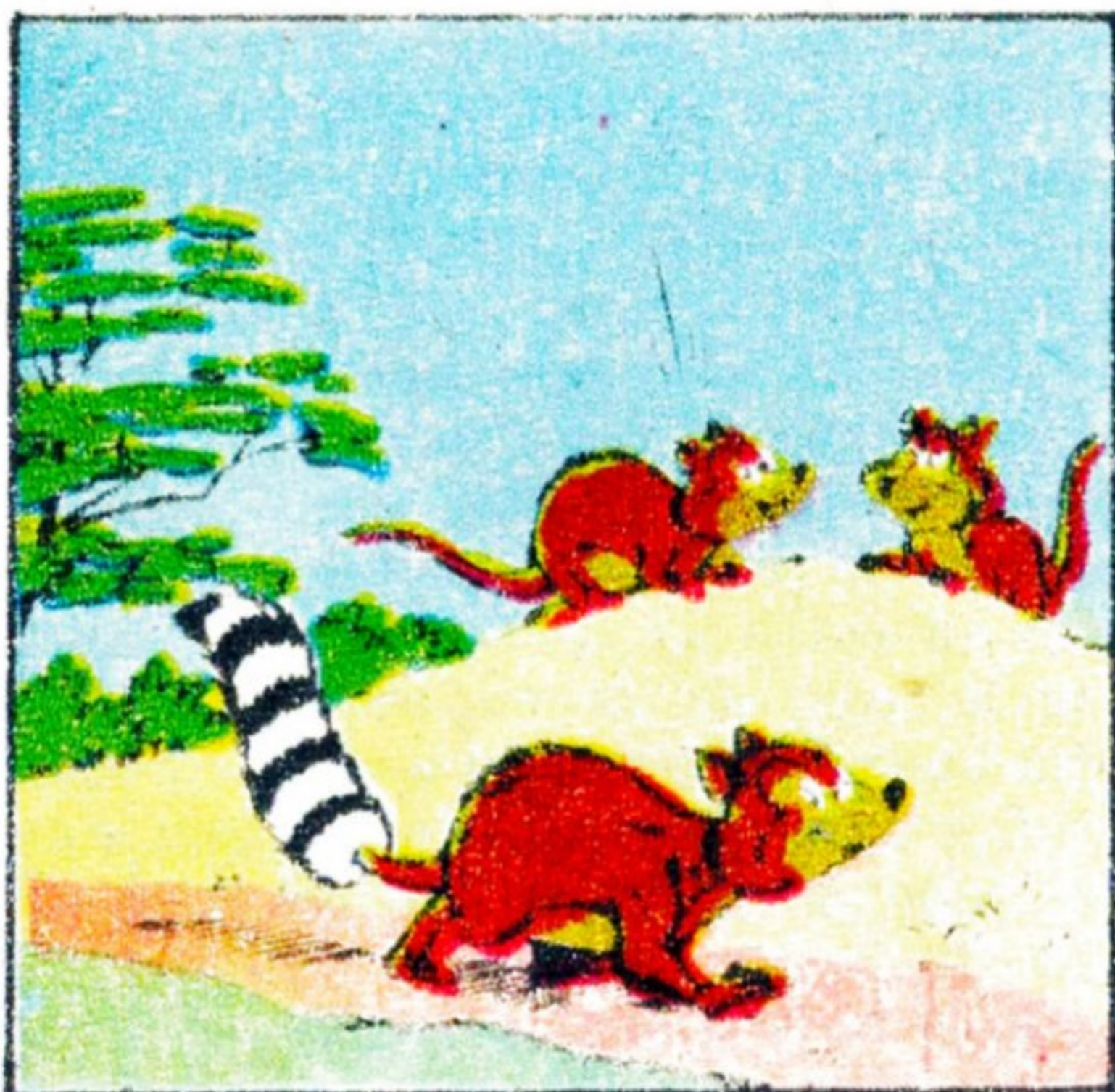
Весела МЕНАЖЕРИЈА

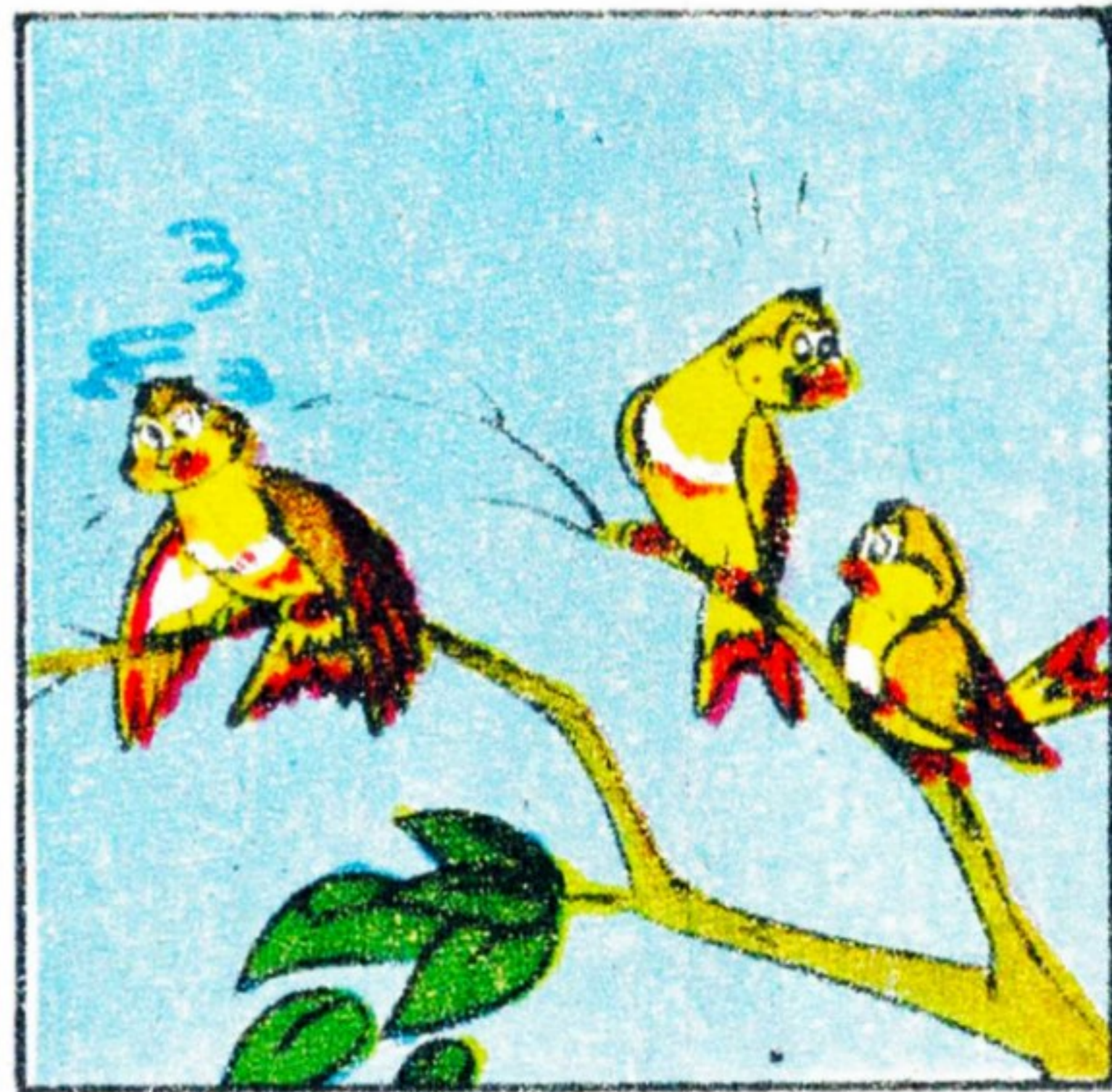
1) Ово је јо-јо прављен специјално за мајмуне. Зато му је тако дугачак канап!

2) Ако си у баснама владар, у нашој кући то ниси!

3) Види га што се прави важан! А тај реп је купио од јазавца за велике паре!

4) Покушао је да лети као хеликоптер па му се још врти у глави!

**ПРОКА
ПРОНАЛАЗАЧ!**

ВРЕМЕНСКИ ТОП

ЈЕДНОГ
КИШНОГ
ДАНА У ПАТ-
КОВГРАДУ...

ДЕЦО, КОЈА
КИША! НЕ СЕ-
ЋАМ СЕ ДА ЈЕ
ИКАД ОВАКО
ПЉУШТА-
ЛО!

ПАДА ВЕК ТРИ ДАНА!
АКО ОВАКО НАСТАВИ, ПО-
ТОПИЋЕ ПАТКОВГРАД!

ТРК ДО КОЛА!

НАШ
БАКАЛУК!

СТРАШНО МИ ЈЕ
ЖАО! ЗБОГ КИШЕ
НИСАМ ГЛЕДАО
КУД
ИДЕМ!

ЗНАМ ЈЕ ДА ЈЕ БИЛО СЛУЧАЈ-
НО!

ЖЕЛИМ ДА ВАМ
НАДОКНАДИМ ШТЕТУ!
ВРАТИТЕ СЕ У САМО-
ПОСЛУГУ!

НЕ ДОЛА-
ЖИ У ОБЗИР,
ПРО-
КО!

ПАЈО, МОЛИМ ТЕ!
ЈА БУ СЕ
БОЉЕ ОСЕ-
КАТИ!

ЈЕ Л' ВАЖИ ДА ДЕ-
ЛИМО НА ПОЛА? И
МИ СМО БИЛИ
НЕПАЖЉИ-
ВИ!

ВАЖИ, ПАЈО!
СТВАРНО
СИ
ФЕР

ВЕЋ ДВА ДАНА ПО-
КУШАВАМ ДА ПРОНА-
ЂЕМ НАЧИН КАКО
ДА ЗАУСТАВИМ
КИШУ!

НАДАМ
СЕ ДА ЋЕ
ТИ ТО ПО-
ЋИ ЗА
РУКОМ!

БОЈИМ СЕ ДА НЕЋУ ДОКИ
ДО РЕШЕ-
ЊА!

ОХ! ТО
ЈЕ ЛОША
ВЕСТ!

ОНДА ЋЕМО У ГРАД ИЗЛА-
ЗИТИ У ЧАМЦИМА!

ДАН
КАСНИЈЕ...

КАД САМ ПРОКИ ПОМЕНУО
ЧАМЦЕ, САМО САМ СЕ
ШАЛМО!

ТИ О ПРОКИ,
А ОН НА ВРАТИ-
МА!

УСТЕО
САМ!

МОЌИ ЋЕШ ДА ЗА-
УСТАВИШ КИШУ?

ДА! ЕВО МОГ ИЗУ-
МА! ВРЕМЕНСКИ
ТОП ПРОТИВ КИ-
ШЕ!

СИЛА
СИ,
ПРОКО!

4.11.5. 02014

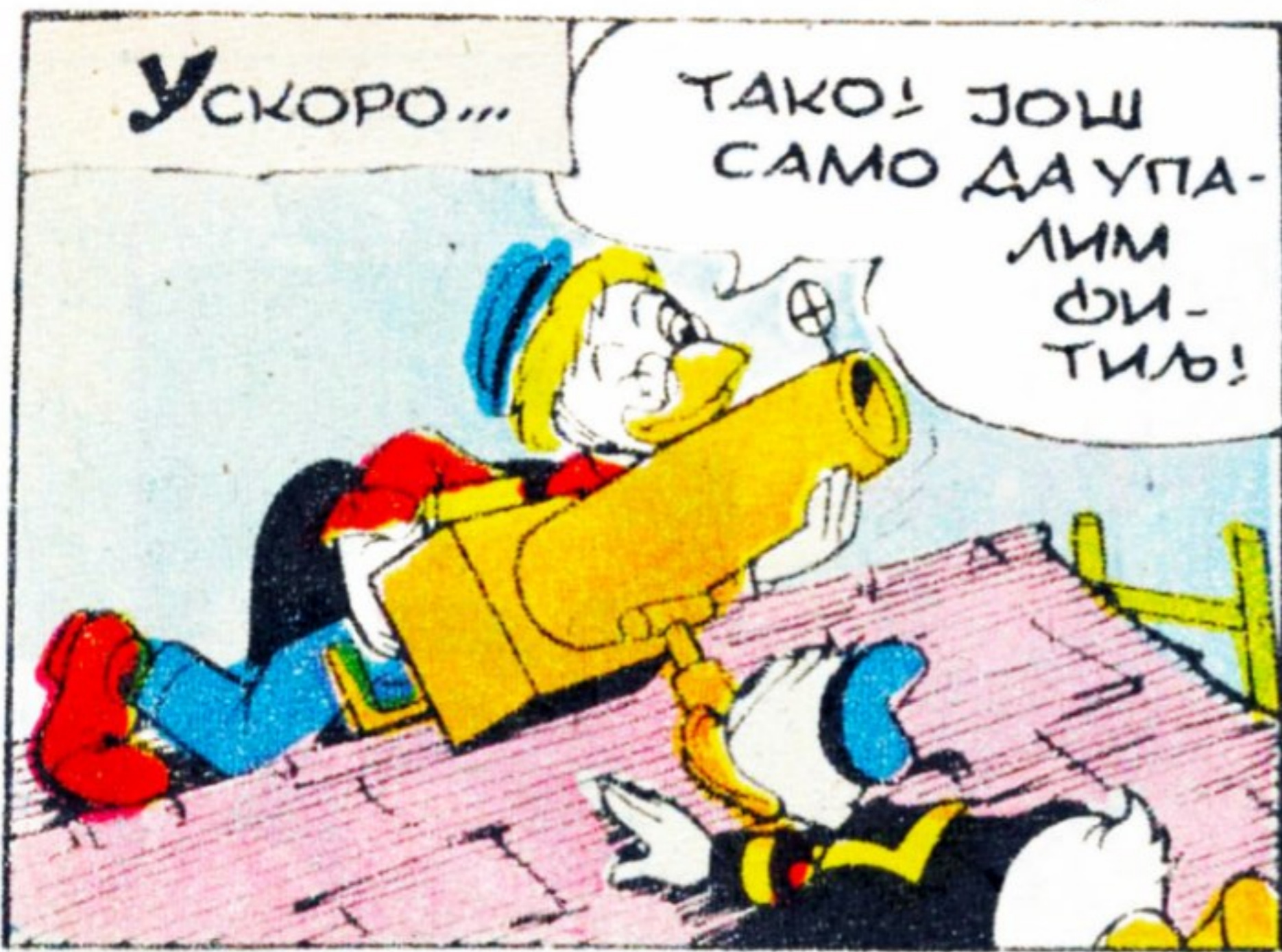

БУЛДОЗИ: ЗУДКОМЕТАР

БУЛДОЗИ
ПОКУША-
ВАЈУ НА
СВЕ НАЦИ-
НЕ ДА УЉУ
У БАЈИН
ТРЕЗОР...

НАШ БРАЦА ЊЕ
УЉИ У ТРЕ-
ЗОР КАО
ВЕЛИКИ
ТЕРМИТ!

САМО
НАПРЕД,
БУРАЗЕРУ!

БРУУУМ! ЗВРР!
ЗВРРР!

БЗЗ-БЗЗ!

ПАК! СТРАЖА!

ВИ-
ДИМ
ГАЗ

ЗВРР-ЗВРР!

U.S. 182-P.13

НЕ БРИНИТЕ!
ЗАЧАС ЊУ
ГА ЗАУСТА-
ВИТИ!

ТРАС!

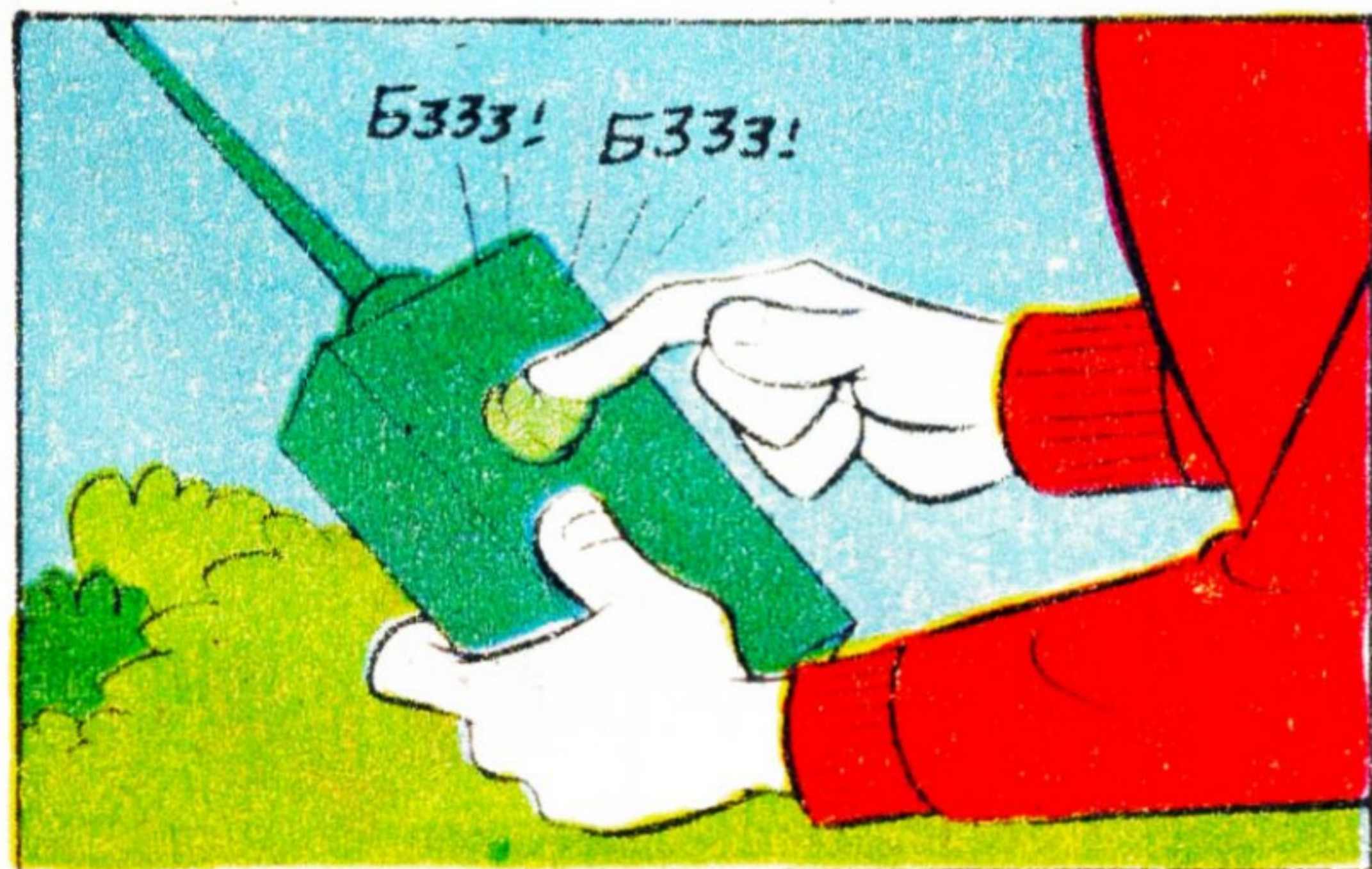
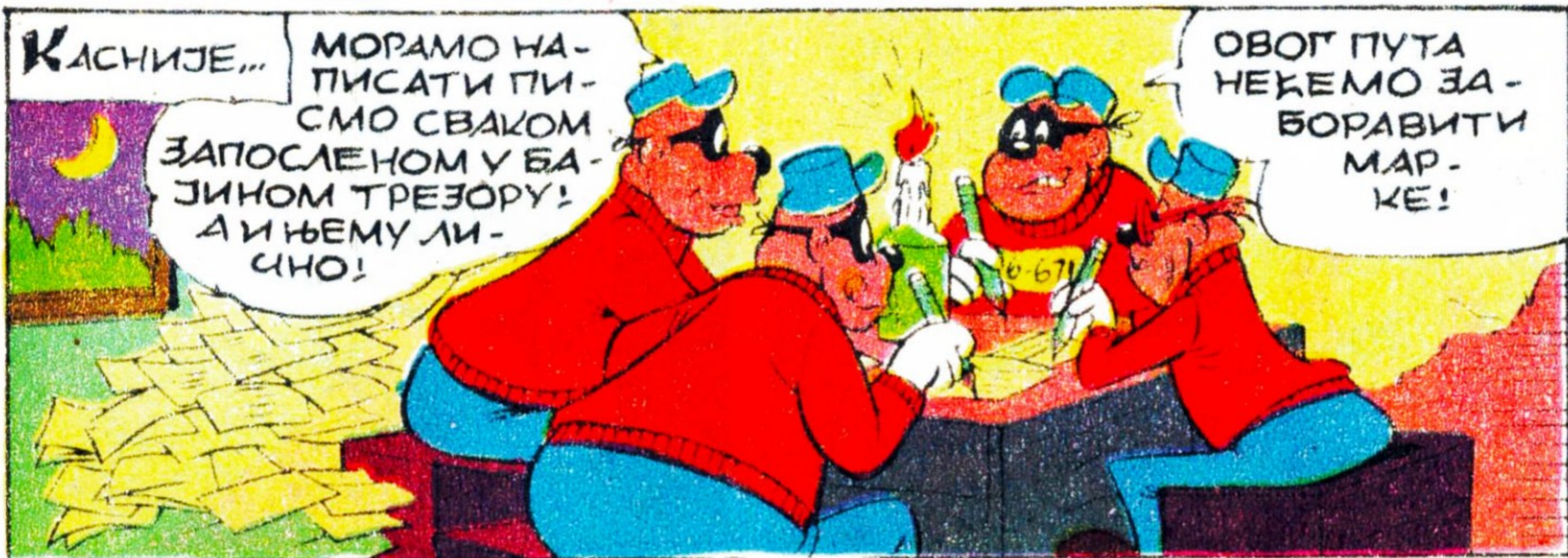

ЗВИМИЗ! УПОМОЋ!

ТАНДР!
ТАНДР!
ТАНДР!

Микијева УКРАШЕНАША

АУТОР ВЕ- ТАК	ПРИ- ПЛОД, СТО- КЕ	ГЛУДАР, РАЗБО- РИТ	НАШ ИСТАК- НУТИ СПИ- КАР	БЕЛЕЖ- НИК (МН.)	СПРАВА ЗА ПЕРЕ- ЊЕ ПОР- СКЕ ДУ- ВИНЕ	ЛЕТО- ПИСИ, ГОДИ- ШЊАЦИ	ОСОБА КОЈА РЕ- ЧИТАЈЕ ШИТИ	РАДИЈУС	НАТАЛИ- ЈА ОД ПИТЉА	ЗНАК ЗА КИСЕ- ОНИК
ПРЕ- СТРА- ШЕ- НО										
ПРОСТО- РИЈА ЗА РАД										МАКАР КОЛИ- НО
ИСПУС- ТИТИ СТО- ВО										
ГРАД У СРЕ- ТУ					СУКНО, ТКАНИ- НА					
РЕКА У ИСТОЧ- НОЈ АЗИ- ЈИ У СССР					ИМЕ ГЛУ- ПИНЕ РИ- НЕ ЧАВАО, ЗАКИВАК				ИМЕ ИРТАЧИ У ИРТА- НОМ ФИЛМУ	
ВРСТА БОЈНОГ ОТРО- ВА						ПРАСТАЦ ИТАЛИЈА- НА "ДИНАР"				
"ТРИ- НИТРО- ТОЛУ- ОЛ"				"ИДЕМ" ПАТЛА ОТВАР- НОСТ			ЛИЧНА ЗАМЕНИ- ЧА КРИСТАЛ- НИ ПИНЕ- РАТ			
ИСТОБРЕМЕНО ИСПАЉИВАЊЕ ИЗ ВАТРЕНОГ ОРУЖЈА, САТВА		НАШЕ ОСТРВО ЕСТЕТИ- ЧАРИ				БОЛНИ ЗВУК УМЕТ- НОСТ (ЛАТ.)				
ДИВЉИ ГОЉБЕ, ЖИВИ ПЕЈИ- НИ								МОСТАР ФРАТАР (СКР.)		
"LOCUS SIGILLI"			ЦЕНОВ- НИК ОПИСИ- ВАЊЕ							УБИЦА ИЗ ЗАСЕ- ДЕ, АСАСИН
ИМЕ ПИСЦА ЖУПАН- ЧИЧА					СОЈ, ВРСТА "ХЕК- ТАР"					
КИТИП, САР						ДРЖАВА У ИНДО- КИНИ ПОКАЗНА ЗАМЕНИ- НА				
ДЕЛОВА- ТИ НА НЕКОЈА РЕЧИ- ТА								ЗНАК ЗА РАДИЈУС "ПИКО"		
РЕКА НА ГРАНИЦИ ПОЉСКЕ И ЧДР					ПОНИШТЕ- ЊЕ, ОПИ- СИВАЊЕ ДУ- ГА					

РЕШЕЊЕ:

ВОДРАВНО: Р, ПРЕПЛАШЕНО, РАДИОНИЦА, ИЗОСТАВИТИ, РЈМА, ПАТАН, АМЕР, ИТА,
О САРИН, ИТАЛ, ТИТ, ИД, ОНИ, ИСТ, КРИК, ПЕЈИНАР, МО, ЈС, ТАРИФА, ОТОН, СОР,
ТА, ТЕЛИХ, ИАОС, УТИНАТИ, РА, НИСА, ОТИНС,

ШИРА

